

Se înfrumusețează satele

Aproape că nu e zi în care poșta să nu ne aducă între alte scrisori și unele în care corespondenții noștri voluntari ne anunță noi și important realizări de folos obște, în satele patriei noastre. Grija partidului și guvernului nostru pentru sănătatea și luminaarea continuă a celor ce nu pot să se vadă și în sprâncin larg ce se acordă noilor construcții de școli, dispensare, cinematografe etc. Prin mobilizarea maselor largi de cetățeni de către școlile populare comunale se realizează pe de altă parte, noi și obiective menite să îmbunătățească traiul țăranilor noștri.

TOV. JENI BĂCILA, ne scrie, de pildă, că în satul Baluta din comuna Ponașale, raionul Baia de Aramă, a fost terminată o nouă școală elementară, cu săli spațioase și dotată cu mobilierul și materialul didactic necesare.

„În comuna Drăuți, care se află la limita raionului Ineu, regiunea Crișana, ne scrie tov. **VICTOR FRUMU**. ZACHE, au avut loc în ultimul timp mari prefaceri. Comuna a fost complet electrificată, gospodăria colectivă și-a construit un sediu nou etc. În curând, aci va fi construit un nou cămin cultural și un cinematograf”.

Tov. **ION COȚOI**, ne scrie din raionul Criș că în ultimul timp s-au obținut mari și importante realizări în ce privește schimbarea la față a satelor respective. Între altele, aci au fost construite 34 școli elementare și o școală medie, 29 cămine culturale, 33 grădinițe pentru copii, 29 magazine ale cooperativelor de consum. Sînt aproape terminate și noile școli elementare din comunele Sîcău, Sîntea Mare, Boiu — și se desfășoară cu strîng construcții de cămine culturale la Zerind și Satul Nou. Totodată, în acest raion au fost începute lucrări de electrificare, în comunele Tipar, Grădniceni, Sîntana și Zăvând și se continuă electrificarea comunei Vinători.

Un alt corespondent al ziarului nostru, tov. **DAN VINTILA**, ne anunță că în comuna Cărdutul de Jos, raionul Mediaș a fost construit și dat în folosință un pod peste Tirnave, pe o lungime de 110 m, iar în

La căminul cultural din comuna Stoilnici, regiunea Argeș, există și o frumoasă bibliotecă înestrată cu numeroase cărți literare și agronomice. Aci, așa cum se vede în fotografia, via alinic numerele tineri și vîrstnicii pentru a împrumuta cărți.

Din lojile de aur

Batoza a amuțit. Cîntarul nu mai gema sub povara sacilor burdușiți cu grâu. Oamenii s-au pîlit la umbra stogurilor. Se așteaptă la masă. Deodată un țînc le strigă celorlalți de vîrstă lui: — Tu, Petre, ai mîncat? — Mîncat... — Dar tu loșca, ești gata? — Gata. — Haidem atunci. Să nu întîrzim...

De pe patele presărate sub ei zvîcnesc în picioare trei voinici. S-au întins puțin și-acum se strîng ciorchine, cu ceilalți împreună, în fața batozei.

La arie a soail Dumitru Albu, directorul căminului cultural din Tileagd, regiunea Crișana, cu alții tineri. Printre ei e și Elisabeta Vas, bibliotecara, cu clevea cărții la ea. Albu se uită la tineri și-i întrebă zîmbind:

— Ei, ce spuneți, putem începe? — Puteți, în dragă voie...

Încep programul artistic sub cerul liber, fără scenă, fără acunec. Sînt însă clădire de pale frumoase loji de aur... Sînt sacii mari lotolii... Și larba e parterul, întina și mîdosoș...

Artiștii amatori, privind din elind în cînd spre stiva de saci ce sînt lîngă batoză, cîntă cu loc:

La priviți ce bogăție

Tri-li-li

O a-aveam în magazine

Tri-li-li

Brigada artistică de agitație cîntă despre trîieris, despre belug, aduce laude muncitorilor în la batoză.

David Szabo e numai ochi și urechi. Deodată vecinul îi pleștește cu toțul:

— Auzi cum te laudă!

Un ropot de aplauze îndbuzd răspunsul.

Cel doi ar înădi înrul vorbeli dar Elisabeta Vas a început să citească stîrile din ziar. Vocea ei lîmpește plutește nestîngerit de arie.

Programul brigăzii de agitație e-a terminat. Oamenii, unul cîte unul urcă pe stog, pe platforma batozei. Batoza începe să zîmzește. Snopii alni laghîșii cu mîncime. Din vîrful stogului lui: Sateu le face semn cu mîna artiștilor amatori care se îndreaptă spre sat și le strigă:

— Veniți și mîine pe la noi...

AL. SILAGHI corespondent

Activitatea cinematografului sătesc

Cinematograful sătesc din comuna Deleu, raionul Vaslui, a prezentat la primul sestrul al anului acesta un număr de 80 filme artistice și 60 jurnale agricole și de actualități la care au participat un număr de 3.000 spectatori. Printre filmele care au fost mult apreciate de țăranii muncitori din comună se numără: „Scrisoare necesperată”, „În întîmpinarea fecierii”, „Mama India”, și filme românești printre care amintim „Bădărașii” și altele.

V. VASILIU corespondent

Vor începe cursurile în școală nouă

Săliile de clasă ale celor două școli elementare din satul Tutana, raionul Curtea de Argeș, deveniseră în ultimul timp neîncăpătoare pentru numărul mare de elevi. De aceea, organele de partid și de stat au hotărît într-o sedință largită cu țăranii muncitori construirea unui nou local de școală.

Înțelegînd să contribuie la această frumoasă realizare, cetățenii comunei Tutana s-au angajat să lucreze voluntar la construcția școlii cîte 4-5 zile fiecare.

Deși în vîrstă de 60 de ani, țăranii muncitori Alexandru Badaea, Cristache Stana, Petre Alexe și Filofteia Popa au lucrat zile în șir la turnarea fundației luîndu-se la întrecere cu tinerii Neula M. Gheorghie, Stănescu Elisabeta, Petrescu Emilian și Ionescu Gh. Matei. Nici pionierii nu s-au lăsat mai prejos. În frunte cu țîncra profesoră Nicuț Veronica și învățătorul Andrei Atanasescu ei au adus un aport prețios la cărutul cărămizilor, apeii etc. Pînă în prezent, valoarea economiilor realizate la construcția școlii se ridică la aproape 18.000 lei.

Dacă în aceste zile treci prin satul Tutana, primul lucru care îți atrage atenția este noua construcție: o clădire mare cu patru săli de clasă, cancelarie, bibliotecă, sală pentru gimnastică, laborator etc. Lucrînd cu multă înasufletire, membrii echipei de constructori și dulgheri vor izbucni să termine construcția lăcașului de cultură pînă în ziua de 23 August. La toamnă, elevii din Tutana vor începe cursurile în școală cea nouă.

VASILE IȘPAȘOIU corespondent

„CASA tractoriștilor”

„Întreb un țînc rotofei, care se abenzina pe ulițele satului Irbiceni, încotru s-a spus că s-a dat de sediul brigăzii a V-a de tractoare de la S.M.T. Cerealia, care lucrează pe gospodăria agricolă colectivă de aici. „Dumnealui”, țîncul, mă poftescă mai în mijlocul uliței și punîndu-și o mîină streșină la ochi ca să-i apere de razele puternice ale soarelui, iar cu cealaltă mîină înfruntînd în semn de săgeată spus: „Mergeți pe drumul ăsta pînă ieșiți din sat. De acolo o luăți la stînga pe lîngă arătură și mergeți tot așa pe cărare pînă dați de „Casa tractoriștilor”. Așa-i apunem noi la casa ăia unde stau tractoriștii cu mașinile lor”.

Îmi amintesc cămăna și nu după multă vreme văd în cîmp, afară din sat, la cîteva sute de metri, mai multe acerezări împrumute ca gard: o casă arboasă, romie, mazăre, vioale lezta la cap cu o barma în saleri țicrite, încinși cu un șerț alb, covai 50 marea și alții.

Marin V. Ivanescu, beldărean tractoriștilor. Ceteșușna noastră m-a dat aici să am grijă pe tot timpul muncitorilor de gospodăria „Casei tractoriștilor”. Așa s-a lăpăsat eu S.M.T.-ul. Eu le găsesc mîncarea tractoriștilor și fac și arătăm în dormitor. Se împrăjește bine gospodăria noastră colectivă de hrană tractoriștilor. Oricînd vor, tractoriștii găsesc la gospodăria noastră lapte și brînză. Primim alimente și de la S.M.T. Pînă acuma nu s-au pînit tractoriștii nici de hrană, nici de odihnă”.

— Și ce le găseți astăzi tractoriștilor, lele Maria?

— De mazăre: o cîrbă bună de reșit, iar lăul dol peste prăjit cu cartofi. Pentru felul al treilea fructe.

Am zăbovit încă multă vreme la „Casa tractoriștilor”, dar acetiia nu vremea. Am stas însă la sfat cu lele Maria. Ea îmi cunoștea bine pe tractoriștii. Și pe Maria Mihalcea, fruntașul brigăzii, și pe Gheorghie Oprig sau Florea Popescu, pe țînc.

Mi-a mai arătat și dormitorul tractoriștilor, care era bine îngrijit: pe paturi cearcăuți și fete de perne curate, iar în dulăpuri, pe mese, de asemenea, ordine. Am văzut era și bibliotecă brigăzii. De aci tractoriștii împrumută pentru cîțel felurite cărți literare și tehnice. În rafturile bibliotecii pot fi înădinate cărți de Gorki, de Fedin, de Caragiale, de Sadoveanu... La „Casa tractoriștilor” am mai văzut o gazetă de pe-

GH. BACIU

Simbătă seara

E simbătă. Seara se lasă pe nesimțite. Un grup de țărani, îmbrăcați sărbătorește, se îndreaptă spre căminul cultural. Două dintre ei, de vîrstă mijlocie,duc sub braț cîte o carte. După copertile pe care le-am distina la lumina becului electric, atîm pe stîlpul de la marginea drumului, am înțeles că sînt românele „Bărgăan” de V. Em. Galan și „Soseașu Nordului” de Eugen Barbu.

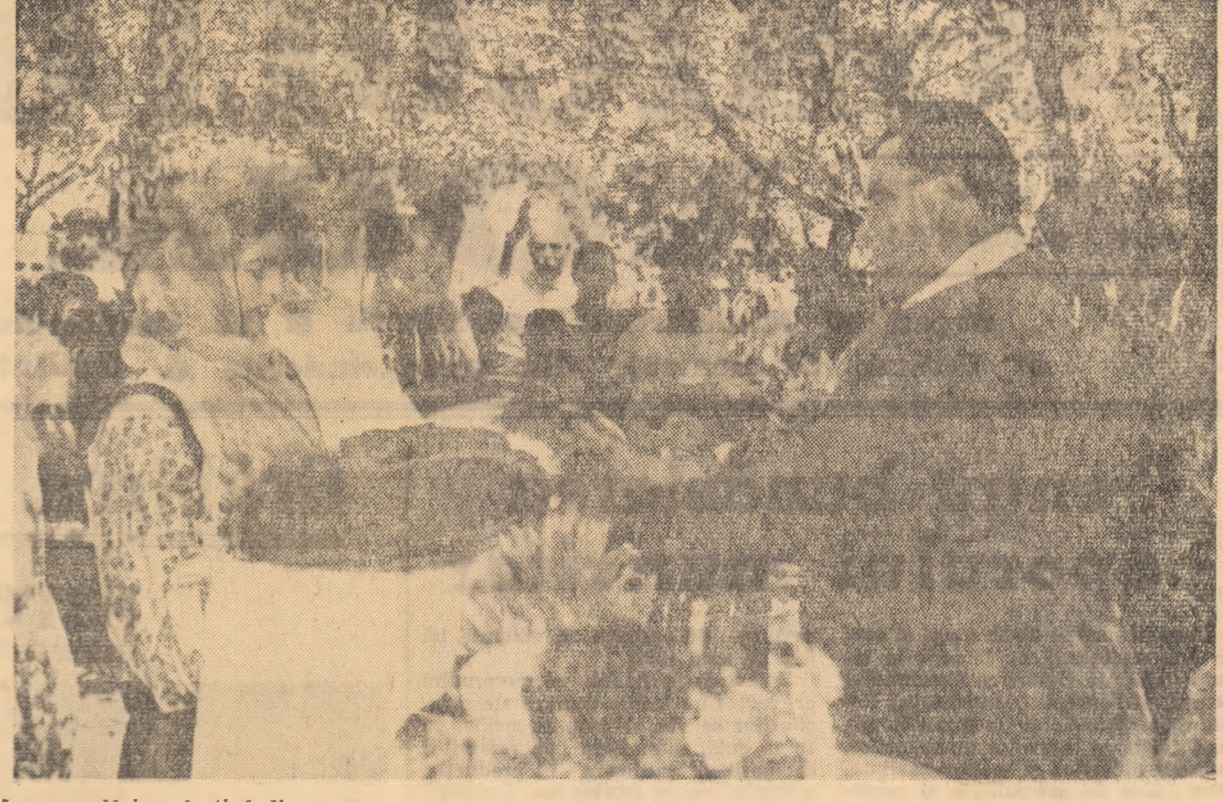
Și iată-ne ajunși la cămin. Difuzorul cîntă... În curte peste 300 de oameni așteaptă începerea filmului. În clubul căminului am înțîlnit alți țărani.

Botu Vasile muta calul pe tabla de sah și cu aceasta a câștigat partida jucată cu Grigora Grigora. De altă parte, Tolan Gheorghie, Palage Ioana, Bărdan Maria, citeau cu atenție ultimele vești din ziar, avînd la îndemînă colecțiile „Scîntela”, „Agricultura Nouă”, „Albina” și altele. În bibliotecă muncitorii Sîngerzan Zaharia discută cu învățătoarea Marti Maria despre volumul „Pasărea Penix” de Ion Grigorescu, apărut în colecția „În jurul lumii”.

Acosta a fost un instantaneu dintr-o seară petrecută la căminul cultural din comuna Feldru, raionul Năsăud. Dar asemenea instantaneu sînt frecvente nu numai simbătă ci și în restul zilelor din săptămîină.

TRAIAN POP corespondent

CINSTIRE PÎINII NOI

La gospodăria colectivă din comuna „Tudor Vladimirescu”, regiunea Galați, terminarea recoltării grîului a prilejuit o reușită serbar. N-a lipsit nici tradiționala pîine nouă pe care un grup de fete, îmbrăcate în frumoase costume naționale, o prezintă tovarășului Ionăță Apostol, președintele gospodăriei.

DIN ACTIVITATEA SINDICALĂ ÎN UNITĂȚILE AGRICOLE DE STAT

O grijă esențială

În anul 1960, gospodăria de stat Florești și-a încheiat activitatea cu un beneficiu de 2.729.000 lei. În acest an, colectivul nostru de muncă și-a luat angajamentul să încheie bilanțul cu un beneficiu de 3.500.000 lei.

Cherzînd obținerea unui astfel de succes o constituia forțul cel, mobilizat de comitetul sindicalului, sub îndrumarea permanentă a organizației de partid, muncitorii, tehnicienii inginerii și funcționarii muncesc cu avînt sportiv, în întrecerea socialistă, spre a îndeplini cu cinste sarcinile ce le stau în față.

În vîlle gospodăriei, care ocupă 604 hectare, anul acesta lucrările s-au făcut la timp și la un înalt nivel colectiv. Promișind o recoltă bogată. De asemenea, la grîul cultivat, pe 200 de ha. am obținut o recoltă bună. Perambul cultivat pe 234 hectare a primit nu mai puțin de 4 praște mecanice. Și furajele cultivate în gospodărie și recoltate pînă acum, ne-au dat o producție bună.

Explicația succeselor mai importante obținute pînă acum anul acesta, se datorează în mare măsură asigurării unor condiții mai bune de muncă și de trai lucrătorilor noștri. Se poate spune pe drept cuvînt, că această problemă constituie o grijă esențială pentru comitetul G.A.S. și comitetul sindicalului.

Experiența anilor trecuți ne-a demonstrat pe deplin că atunci cînd muncitorii permanent și sezonieri lucrează în vii peste 1.500 de oameni) în se crează condiții optime de lucru, de cazare și hrană, ei muncesc mai cu spor.

În primul rînd, trebuie să arătăm că în ce privește prima lotură a problemelor — asigurarea unor bune condiții de muncă, — cu foste măsurile ca atelierul mecanic să fie dotat cu toate mașinile-unelte necesare și să fie revizuită instalația de forță și lumină, astfel încît pregătirea utilajului pentru campaniile agricole de peste an, să se facă în condiții tehnice cît se poate de bune.

De asemenea, la toate brigăzile gospodăriei a fost completat utilajul necesar strîngerii și recoltării de struguri și vinificării.

Pentru a traduce în viață sarcinile trasate de Raportul prezentat de tovarășul Gheorghie Gheorghiu-Doj la

Peșara C.C. al P.M.R. din 30 Iunie — 1 Iulie 1961 potrivit căreia: „Se impune necesitatea de a mări spațiul de vinificare și depăzire a vinului” în gospodăria noastră se constituie o nouă cîrmă la brigada a 5-a cu o capacitate de 70 de vagoane.

Comitetul sindicalului și comitetul gospodăriei acordă o atenție deosebită și creării unor bune condiții de trai muncitorilor. La 11 brigăzi funcționează anul acesta cantine. La fiecare brigadă, muncitorii au fost mobilizați de comitetul sindicalului să amenajeze cîte o grădiniță de legume și conservaturi și să crească cîte 2-3 porci. De asemenea, s-au asigurat paturi, săltele, pături și lenjeria necesară cazării a peste 1.500 de muncitori. La brigăzile a 4-a, a 8-a și a 9-a, se vor constitui anul acesta grupuri sociale.

Nu este neglijată nici munca culturală de masă. La centrul gospodăriei a fost amenajat un club numeros cu 3 camere, prevăzută cu sală de jocuri de carte, bibliotecă bogată cu peste 2.000 de volume literare și de specialitate. Responsabil clubului, tov. Chirilă Mihal, organizează aici deseori vizionări în colectiv ale programului de televiziune, seri de audii muzicale (în gospodărie a fost organizată o bună formație orchestrală) sau emisiuni ale posturilor centrale de radio (într-o cameră aici se află și stația de radiodifuzie a gospodăriei). Cu bibliotecă mai mici au fost dotate și brigăzile. De altfel, la fiecare brigadă există și cîte un colț rezu cu o redacție activitate.

Mai sînt, ce e drept, unele probleme în legătură cu crearea condițiilor de muncă și de trai care n-au încă iză rezolvate pînă acum. Printre acestea figurează buna gospodărie, asigurarea unor grupuri sociale la brigăzile mai mari, electrificarea căminilor unor brigăzi. Toate acestea figurează în contractul colectiv. Comitetul sindicalului și comitetul gospodăriei se vor strădui să le realizeze și aceste prevederi într-un timp cît mai scurt.

DUMITRU USTUROI președintele comitetului sindicalului și **GH. LUPU** directorul gospodăriei agricole de stat Florești, regiunea Galați

SATIRĂ ȘI UMOR

Ne-am propus... Două tractoare

(Se referă la Dumitru Tirău, directorul căminului cultural din comuna Redea, raionul Caracal).

Pe simpaticul director L-am găsit bine dispus: — Despre munca culturală, V-aș ruga, ce-aveți de spus? A l suride el amabili, Numai lucruri bune am, Ce propunerii excelente Prevăzute în program! Pentru arii, spre exemplu, Am propus ca să se înă Un bogat program artistic Pe teren, pe la combină — Zînic să cîntim zăral! Și mai am pe plan local Multe chestiuni propuse De căminul cultural — Iar învățătorul Nuță Prevăzut e să la parte, Zînic să fie la arii Cu zăral, cu o carte... Nu se îndispune, iar privirile nu prevezăcut nimic bun, am prim-mătorului răspun:

Ce face o stațiune de mașini și tractoare cred că știe toată lumea: ară, înădăminează, recoltează, execută lucrări de întreținere mecanică a culturilor, trîieris, și multe altele. Muncă e destulă, din primăvară pînă în iarnă, de la o recoltă la alta.

Dar dacă v-ar întreba cineva, un curios, ce face un centru mecanic, ați ști ce să-i răspundeți în așa fel ca omul să fie pe deplin mulțumit?

Ca să vă ajutăm, noi vă putem spune doar atât: centrul mecanic face reparații de mașini și tractoare și execută piese de schimb. Dar ca să fim mai siguri, l-am întregbat și pe directorul Stațiunii de mașini și tractoare din Tulucești, regiunea Galați.

După o clipă de gîndire, în care timp am putut să vedem cum se îndispune, iar privirile nu prevezăcut nimic bun, am prim-mătorului răspun:

— Nu știu ce fac centrele mecanice din țară, dar despre Centrul mecanic Galați pot spune că pe lîngă cele arătate de dumneavoastră mai face și greutăți... Un asemenea răspuns ne-a trezit curiozitatea profesională: — Greutăți pentru haltera sau cîntara? Pînăcî după cîte știam Centrul mecanic Galați are o asociație sportivă puternică... Înăstăm noi.

— N-aș putea spune cum stau cu sportul dar ar putea fi cel puțin campioni regionali... — La haltera sau lupte? — La reparații de proastă calitate, precizează cu îndăul directorul S.M.T.-ului. Dacă vreți... La lupte am putea fi noi campioni, dacă ne luptăm cu can-

trul mecanic nu de trei reprize, ci de trei luni... — Dar pentru ce vă luptați? — Ca să vină să ne repare tractoarele pe care noi le-am reparat.

— Păi dacă vi le-au reparat, le ce să vină să le mai repare? — Ca să repare ce-au reparat, fiindcă le-au reparat ați de bine, înăc abia le-am băgat în brază și au rămas înepeșite.

— Și care este rezultatul? — Ne-au făcut... tuș, răspunde directorul olăguit. Tractorule stau la pămînt de trei luni, pînă nu le a rămas neîndeplinit.

— Ați săbîit totuși ce defecțiuni au tractoarele? — Directorul încuținează abătuț:

După multe note telefonice și adrese a venit un delegat să le repare... fulger. La K.D-ul seria 1924 a constat că reparația la linia de palier a fost prost făcută, iar manometrul de ulei nu înțregtrează presiunea.

— I-a făcut mîcar acum o reparație mai bună? — Da de unde. La oțera ore după ce a plecat mecanicul de la Galați, tractorul a rămas din nou în brază.

— Va să zică, pe primul nu l-a dat pe... brază. Dar cu al doilea tractor cum a rămas? — La fel, cu oțera directorului. La K.D-ul cu seria 8815 a-a constat că vîlbrochenul a fost pleștuit sub cot.

— Și unde o să ajungă toată împlîplarea asta? — Împlîplarea nu știu, dar sînd nefolosite așa... mult timp, tractoarele astea au toate pansele să ajungă la... fier vechi.

C. LUCIAN

GHICITORI

„Sana”, din zăvoi S-a gătit cu strale noi, Și-a plecat apoi voloză, Să cumpere lălmăvoș.

„Nenea Ilie” C-are moț la pămînt, Și mai are-n astă vară Și trei prunci la subțior.

„Frate cu securea, Îi place pădurea, De urechi îl trag Și-l hrănesc cu fag.

VALERIU FILIMON (DAMIEANĂ) (DUMITRU) (DUMITRU) (DUMITRU)

Am redus consumul de muncă la tona de grâu

Între multe probleme pe care trebuie să le rezolve conducerea gospodăriilor colective, sub îndrumarea organelor de partid și de stat, se află și aceea a consumului de muncă pe unitatea de produs.

Trebuie să mărturisim că în urmă cu șase-sapte luni când colectivitățile ne-au încredințat funcții de răspundere în gospodăria colectivă, noi nu înțelegeam prea bine că-i necesar ce pentru un produs să se cheltuiască cât mai puțină muncă. Phele din faptul că în gospodăria noastră nu se simțea nevoia brațelor de muncă, noi socoteam că nu trebuie să ne punem problema economisirii muncii. Confundam, după cum am înțeles mai târziu, consumul de muncă în unitatea de suprafață cu consumul de muncă pe unitatea de produs. Sărmana legătură între aceste două probleme diferite ne determinase, așadar, să le considerăm unul și același lucru. Colectivitățile care lucrează în sectorul zootehnic ne-au atras primii atenția că greșim. De ce ne-au atras-o în primul rând dinși? Fiindcă zile-muncă ale lucrătorilor de animale se calculează la unitatea de produs și ei au putut să-și dea mai repede seama că în sectorul producției vegetale, unde se prețuiește în zile-muncă nu produsul ci lucrarea, există lipsuri organizatorice. Aceste lipsuri duceau la un consum de muncă nejustificat de producție, consum care, la rândul său, îl influențau negativ asupra valorii zilnic-muncă.

Cele arătate ne-au determinat să gospodărim cu deosebită grijă zile-muncă, să urmărim permanent ca normele stabilite de adunarea generală să fie respectate. Măsură în care am reușit să facem lucrul acesta ne-o arată cultura grâului. Deși la ora când am scris aceste rânduri treierul nu se poate încredința terminat, se poate aprecia pe bază de calcul, că gospodăria noastră a produs în acest an tona de grâu cu un număr mai mic de zile-muncă decât în 1960.

Anul trecut, gospodăria noastră a produs tona de grâu cu 31 de zile-muncă. Anul acesta s-a cheltuit la

hectarul cultivat cu grâu cu 5 zile-muncă mai puțin decât în 1960. Creșterea numărului de zile-muncă la hectar este justificată prin aceea că în 1961 s-au executat mai multe lucrări decât în 1960, iar, ca urmare a acestora, producția a fost mai mare, fapt ce a oprit și un surplus de muncă pentru recoltare. Că lucrurile stau așa ne e demonstrat prin aceea că deși s-au cheltuit mai multe zile-muncă la hectar, tona de grâu a fost obținută cu 24 de zile-muncă. După cum se vede, față de 1960, gospodăria noastră a economisit în acest an cîte 7 zile-muncă la fiecare tonă de grâu. Această economie ne permite să sperăm valoarea zilei-muncă cu cel puțin un leu.

Creșterea producției prin folosirea pe o parte din suprafața cultivată a unor soiuri de grâu mai productive și a îngrășămintelor naturale în cantități mai mari a fost principalul factor de reducere a consumului de muncă pe unitatea de produs. Un alt factor a constă în ceea ce am mai reamintit: înălțurarea rispei de zile-muncă. Brigadierul au măsurat cu atenție lucrul executat și au calculat corect zile-muncă pe baza normelor aprobate de adunarea generală. Iar socolitorii de brigăzi au ținut la zi și corect evidența zilelor-muncă.

O primă analiză a modului cum au decurs lucrările la cultura grâului ne arată că gospodăria noastră are mari posibilități pentru a sporii mult producția și, în același timp, pentru a reduce consumul de muncă pe tona de produs. Care sînt aceste posibilități?

Pe lângă soiuri de înaltă productivitate, gospodăria noastră a însemnată astă toamnă — pe mai mult de 50 la sută din suprafață — grâu din soiurile mai vechi aflate în cultură. Producția acestora din urmă a fost scăzută deși cultura a fost îngrijită aproape la fel ca și lanul cu grâu din soiurile productive. Deci, cultivarea întregii suprafețe numai cu soiurile de înaltă productivitate, așa cum de altfel rețeta planșă a C.C. al P.M.R. a trasat sarcina, constituie un mijloc nu numai de sporire a producției de

grâu, ci, în același timp, și un mijloc de sporire substanțială a productivității muncii. Anul acesta a influențat negativ asupra producției și a productivității muncii la cultura grâului și faptul că pe 30 la sută din suprafață grâul a fost semănat după grâu.

Asigurind o rotație mai bună culturilor, alegind grâului premergătoare mai bune, lucru pe care îl facem încă din toamna aceasta, noi vom putea obține cu același consum de muncă producții mai mari; vom realiza deci o productivitate a muncii sporită.

Totodată noi vom schimba începînd cu recolta anulului de vine modul de executare a unor lucrări. Spre rușina noastră trebuie să spunem că toamna trecută o parte din suprafața destinată grâului a fost semănată prin imprăștirea. Consecința? Foarte multe zile-muncă cheltuite și o producție medie scăzută la grâu semănat în acest fel. De asemenea, vom schimba intrinsec și modul de recoltare, folosind în mai mare măsură secerătorile-legători. Dacă pe lângă coase și secerătorile simple am fi recoltat și cu secerătorile-legători, noi am fi economisit, în acest an, cel puțin 3.000 de zile-muncă.

Deșigur că în afara celor arătate gospodăria noastră mai are încă multe alte căi de a sporii productivitatea muncii, adică de a obține tona de grâu cu un consum tot mai redus de zile-muncă. Noi ne-am convins că principala cale de creștere a productivității muncii constă în sporirea producției medii prin aplicarea ei mai completă a regulilor agrotehnice recomandate. Aceasta preține un consum de muncă și mai ridicat la hectar; în condiții climatice normale el se justifică însă totdeauna prin producția care crește mai mult decât consumul de muncă.

PETRE ST. D-TRU, președinte
POPESCU MARIN, contabil
la G.A.C. „Ana Ipătescu”, raionul Roșiorii de Vede

Scrisori din gospodăria colectivă

Creștem repede

Sîntem în primul an de muncă în gospodăria colectivă. Tine-reșea gospodăriei este încă vizibilă. Construcțiile, între care și grajdul pentru o sută de vaci, sînt încă la roșu. Dar în grajd au și luat loc primele animale. Cu credință de la stat am cumpărat 75 de vaci și 20 de juneci. În afara acestora am mai cumpărat porci și oi. Nu prea multe, ca pentru început. Cele 17-18 mii de lei pe care sectorul zootehnic ni le-a dăruit lunar grătită că începutul și promisiilor.

Ne bucurăm că și recolta de grâu, treierată de curând, a fost bună. Cele două avansuri bănești, ce-lu opt construcții ridicate deja, sînt de zahăr și porumbul, frumose: cum nu știu să mai fi fost vreodată alte culturi în satul nostru, demonstrăm că muncă în gospodăria colectivă e mult mai spornică. Sîntem în primul an de muncă în gospodăria colectivă, dar putem spune că unitatea noastră a și început să lase în urmă perioada tineretului.

ALEX. BACIU
colectivist satul Suseni,
raionul Reginin

Dezvoltă fermele de vaci și porci

Deși gospodăria colectivă din Jucu de Jos nu are decât 6 luni de zile de cînd a luat ființă, până acum ea a reușit să-și cumpere 30 de vaci de lapte și 100 porci.

Nici ferma de oi nu a fost neglijată. Ioan Drăgan și Gavrilă Pop, membri ai comisiei de cumpărare, au procurat pînă acum peste 100 capete oi cu lînă semifină.

Pentru hrana animalelor s-au însemnat 40 de hectare trifoi și lucernă, iar pentru adăpostirea lor se construiește un grajd, un saivan și adăposturi pentru porcine.

VASILE PETRAN
corespondent

Să sporim efectivele de animale și productivitatea lor

Pentru a obține rezultate bune nu este nevoie de vreme îndelungată

Cătoriad pe șoseaua Brașov-Sibiu, prin frumoasa țară a Făgărașului, privirile îți sînt atrase, la un moment dat, de coloritul viu al unor câmpuri ce constituie un adevărat orșel: este gospodăria agricolă de stat Șercala cu pavilionalele administrative și cu complexul său zootehnic.

Din această unitate pleacă încontinuu spre marile centre muncitorești din apropiere cantități importante de lapte și carne. Condițiile naturale locale sînt, în general, favorabile sectorului zootehnic, sector în care gospodăria s-a specializat. Unii factori mai puțin favorabili, cum ar fi mai slabă productivitatea a solurilor pedologice, precum și lipsa unor suprafețe mari de pășuni naturale de bună calitate, nu pot constitui piedică în calea creșterii animalelor. Prin metodele agrotehnice și organizatorice ce ne stau la îndemînă noi putem obține și în aceste condiții furaje în cantități și sortimentele necesare.

Pentru a ilustra posibilitățile obținute în timp relativ scurt a unor sporiri mari de producție în sectorul zootehnic, iată evoluția producției medii de lapte pe cap de vacă în gospodăria noastră, în ultimii patru ani: 1.734 de litri în 1958; 1910 în 1959; 2.970 în 1960 și 2.074 în primul semestru al anului în curs. Așadar, producția unui semestru este cu 164 de litri mai mare decât întreaga producție a anului 1959.

Pînă în 1959, producția se menține în mod constant, la un nivel destul de coborît, deoarece furajarea se făcea după metode zise „economice”, așteptîndu-se, contrar nevoilor fiziologice ale animalelor, ca înții să crească producția de lapte și după aceea să se suplimenteze rația. Astfel la o producție medie de circa 5 litri pe zi pe cap de vacă furajată care ne aducea 1.800 litri de lapte pe an, rația cuprindea 6-7 unități nutritive, realizate în mare majoritate pe seama unor finuri și silozuri de calitate mediocră. Producțiile obținute nu coim-

teresau material pe muncitori. Către sfîrșitul anului 1959, o nouă concepție și un nou sistem de muncă s-au impus în acest sector.

Noi facem în prezent selecția animalelor după producție. Furajarea se face diferențiat pe grupe de producție și se calculează nu numai pentru producțiile de moment, ci și pentru cele considerate ca posibile în-tr-un viitor apropiat. Se urmărește așadar sporirea capacității de producție a animalului. Rația zilnică cuprinde chiar mai mult decât dublul unităților nutritive ce se administruază înainte, dar, raportat la litrul de

de furaje a fost redus, mai ales la concentrate, pînă la nivelul care nu diminuează producția. În medie se asigură cîte 11-12 U.N. pe zi, urmîrindu-se mai atent asigurarea unui raport proteic normal.

Paralel cu furajarea s-au introdus gimnastica funcțională a ugerului și plimbarea zilnică în perioada de stabilite; s-a introdus, de asemenea, mulșul de trei ori pe zi.

Ca lucrătorii din sectorul zootehnic s-a desfășurat o muncă foarte intensă pentru instruirea lor. Este de la sine înțeles că acum fiecare îngrijitor cunoaște bine animalele, planul de producție, planul prețului de cost, rațiile și programul. Pe bază de grafice se urmărește dinamica producțiilor obținute. Săptămînal se fac sondaje asupra consumului de U.N. și a prețului de cost.

Din experiența noastră

lapte produs, consumul de U.N. începe să scadă. Acest fapt s-a reflectat imediat în prețul de cost care a scăzut în trei ani cu 66 la sută, deși, trebuie spus, că datorită producțiilor obținute salariile îngrijitorilor-mulșători aproape că s-au dublat. Astfel a apărut conștientizarea materială, sporită pe parcurs și de premiile frumoase care se dau.

Pentru 1961, gospodăria s-a angajat să producă cîte 3.000 litri lapte pe cap de vacă furajată. La inițiativa organizației de partid a fost lansată de comitetul sindical chemarea de a se obține cîte 4.000 litri lapte în medie anual pe cap de vacă furajată.

Pregătirile pentru obținerea de producții mari erau făcute încă din cursul anului 1960. Baza furajeră era mult îmbunătățită, culturile de siloz și se acordase o atenție specială. Pentru prima dată a cultivat porumb siloz în amestec cu măzărul. Cultura a reușit perfect, iar silozul produs a fost de calitate superioară, cu un conținut ridicat în proteină și consumat cu multă poftă de animale. În locul finurilor naturale acide s-au asigurat finuri cultivate de borșec. De asemenea, s-au asigurat rădăcinoase: morcovi, și sfeclă furajeră.

Animalele au intrat în anul 1961 cu o stare bună de întreținere, capabile să dea producții sporite de lapte.

Totuși sarcina de a obține producții medii de 4.000 litri pe cap de vacă, cu salturi anuale timp de 2 ani consecutiv de 1.060 și respectiv 1.030 litri, crea nenumărate și serioase probleme. Colectivul de tehnicieni din gospodărie, luînd în discuție această problemă, a stabilit că realizarea acestei sarcini este posibilă dacă se iau măsuri complexe și intensive. Prin furajarea sporită s-a stabilit pe fiecare animal în parte limita maximă de producție. După aceea consumul

Consolidările de producție sînt în-trebuțate pe grupe sindicale. Alături de graficele de producție se află graficele cu cîștigul zilnic realizat de fiecare muncitor. În acest an s-au evidențiat brigăzile conduse de tov. Borcea Rozina și Adam Victoria.

În asemenea condiții, rezultatele nu s-au lăsat de așteptate. De unde în primele zile ale anului s-a pornit cu producția medie de 8 litri pe zi, astăzi este asigurată o producție medie de 11,7 litri pe zi pentru fiecare vacă furajată sau 2.074 litri pentru semestru I. Astfel sarcina de a obține 4.000 litri anual pe cap de vacă este pînă în prezent asigurată și chiar depășită.

Deși prețul de cost pe litrul de lapte a scăzut și el mult în decursul anilor, noi nu sîntem mulțumiți cu nivelul la care a ajuns și o dată cu lupul pentru creșterea producției intensificăm lupta pentru reducerea cheltuielilor. Pentru aceasta și pentru a consolida producția obținută, pentru a-i ajuta pe muncitori în activitatea lor, este în curs de amenajare mecanizarea transportului furajelor și a evacuării gunoului prin linia de decolvi. De asemenea se va căuta ca într-un viitor apropiat să se instaleze și aparatele pentru mulșul mecanic.

Realizarea sarcinii asumate prin angajament — 4.000 litri lapte anual pe cap de vacă furajată — este de acum asigurată. Obținerea unui spor de producție de peste 2.000 litri în numai doi ani reprezintă un mare salt care ilustrează ce potențial mare oferă vacile noastre din rasele locale, atunci cînd intervin priceperea oamenilor și organizarea temeinică a procesului de producție.

CĂLIN VERNESCU
inginer șef G.A.S. Șercala

La G.A.C. Cavadinesti

Fiecare petec de pămînt e folosit cu chibzuință

De curînd am vizitat gospodăria colectivă „Întrețirea” din comuna Cavadinesti, regiunea Golești. În ultima vreme această unitate a făcut pași mari înainte pe drumul consolidării economice-organizatorice. O măturare a acestui fapt o constituie și producțiile mari pe care le realizează.

Pe colectivități din Cavadinesti îl caracterizează, în primul rînd, grija pentru o cit mai rațională folosire a pămîntului. Ca suprafață, gospodăria nu este dintr-o dată mai mare: 2.211 ha., din care 2.000 ha. arabilă. De remarcat că, în pămîntul acestei unități este frîmțat, majoritatea terenurilor colectivelor fiind situate pe coastă. Este lesne de înțeles că astfel de terenuri sînt mai puțin fertile în recoltă. Mai mult chiar, a parte din ele acestea sînt erodate sau în curs de erodare. Faptul acesta i-a determinat pe colectivități să chibzuiască îndelung asupra modului în care trebuie folosită fiecare palmă de pămînt. Astfel, pentru a valorifica cu maximum de randament terenurile erodate, gospodăria, începînd cu anul 1959, a trecut la plantarea acestora cu vii și pomi. Numai anul trecut, bunăoară, a plantat pe terenuri în pantă 60 de ha. cu vie albită și pomi fructiferi, iar în primăvara acestui an, peste 36 de hectare. Spre a combate eroziunea, colectivități au plantat via în terase executînd și benzi înierbate iar în jurul pomilor au executat terase individuale în formă de diguri-potcoavă. Membrii gospodăriei nu s-au oprit însă aici. Scotînd că terenurile din livezile tinere mai pot fi folosite și pentru alte culturi, ei au plantat anul acesta, primete pomii, pe 12 ha., coacăde. De asemenea, trebuie subliniat faptul că 25 de hectare, situate în rîpe și vălcoage, care niciodată, de cînd este comuna, nu au produs nimic, au fost cultivate în acest an cu rîcin. Cultura este foarte frumoasă și, după unele calcule, va aduce un venit bănesc de circa 50.000 de lei. În ceea ce privește perspectiva de valorificare a terenurilor neproductive și slab productive este suficient să arătăm că pentru toamna aceasta și anul viitor colectivități și-au propus să mai planteze cu vie și pomi fructiferi cîte 100 de hectare. Paralel cu noile plantări, în scopul lărgirii suprafeței arabile, ei defrișe-

ază, așa după cum indică documentele ultimele planșe a C.C. al P.M.R., viile hibride. 30 de ha. au fost deja defrișate anul acesta. Gospodăria mai are de defrișat, în prezent, 67 de ha. cu vii hibridă, care, în marea lor majoritate, sînt amplasate pe terenuri pretabile cerealelor și plantelor tehnice.

Rezultate bune obține colectivă din Cavadinesti nu numai în privința valorificării suprafețelor slab productive. Ea folosește îndeosebi cu pricepere terenurile destinate cerealelor, plantelor tehnice și furajelor. Anul acesta, de pildă, gospodăria cultivă, pe 400 de ha., fasole intercalată prin porumb. De asemenea, pentru asigurarea a cît mai multe furaje, ea semăină anual, în cultură dublă, seci de hectare cu plante de nutreț. (Pînă zilele trecute se însemnaseră, după păioase, circa 100 ha. cu porumb furajer).

Așadar în concluzie, se poate spune că în această gospodărie fiecare suprafață de teren este folosită cu cea mai mare chibzuință. De justa întrebuințarea a pămîntului ține, se înțelege, lucrarea în condiții agrotehnice superioare a acestuia, fapt oglîndit pe deplin în producțiile din ce în ce mai mari obținute. E lesne de înțeles că pentru a dobîndi 2.150 kg. porumb boabe la hectar — cit a școlii anul trecut gospodăria — de pe un sol atît de puțin fertil ca cel din Cavadinesti, e nevoie să se aplice la timp și bine tot complexul de lucrări agrotehnice necesare.

Gospodăria cultivă anual aproximativ 1.300 de ha. cu grâu și porumb pentru boabe. Și circa 350 de ha. cu plante furajere. Restul suprafeței arabile este destinată plantelor tehnice. În fiecare an, colectivă din Cavadinesti cultivă însemnat suprafețe cu floarea-soarelui, sfeclă de zahăr, rîcin, tutun etc. În acest an, bunăoară, numai cultura floarea-soarelui ocupă 150 de ha. Valorificînd pe bază de contract întreaga producție obținută la culturile tehnice, colectivități vor obține anul acesta un venit bănesc de aproximativ 700.000 de lei.

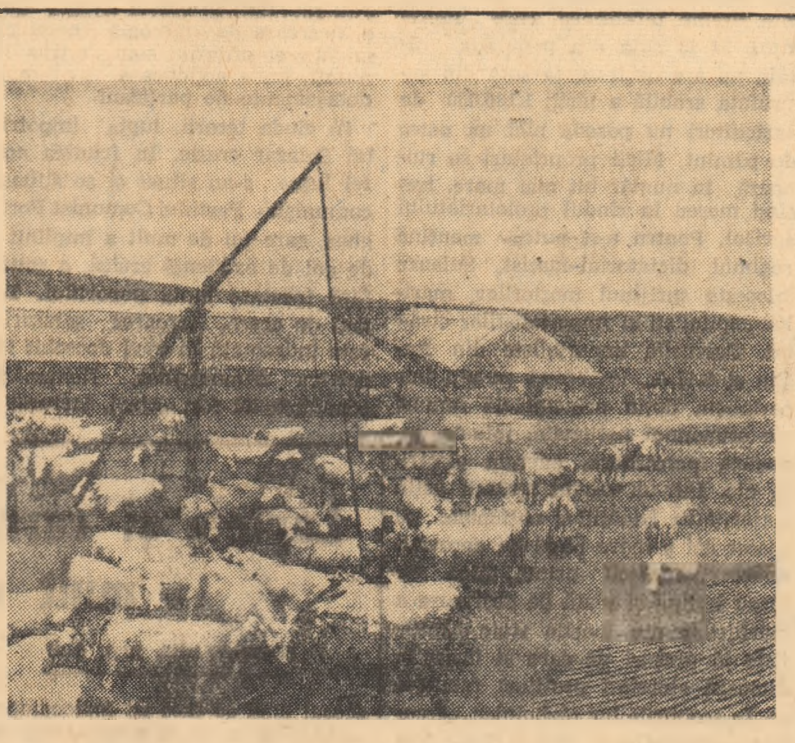
Cultura plantelor tehnice pe aproximativ a șasea parte din terenul arabil răspunde nu numai unei necesități

economice ci și unei agrotehnice. Cultura plantelor tehnice și a furajelor pe circa 700 de ha. (sociole localită) permite și o bună rotație a culturilor care-i una din principalele cerințe ale agrotehnicii.

Folosind rațional pămîntul, principal mijloc de producție în agricultură, colectivități din Cavadinesti obțin recolte tot mai mari și pot să-și dezvolte multilaterală gospodăria. Pe lângă vii-pomicultură, creată pe terenuri improprui altor culturi, ei au dezvoltat și un puternic sector zootehnic care numără deja peste 560 de taurine, 1.200 de oi, 1.000 de porci din care 450 puși la grîsăit.

Multilateral și puternic dezvoltată gospodăria asigură membrilor săi venituri tot mai mari.

V. POMPILIU

O parte din vacile gospodăriei agricole colective din comuna Vinga, regiunea Banat

Pe terenurile în pantă, amenajate — vii și pomi

Referindu-se la dezvoltarea viticulturii și pomiculturii, în Raportul prezentat la recenta plenară a C.C. al P.M.R. tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej spune: „Sarcini importante stau în fața noastră în domeniul viticulturii și pomiculturii. În 1965 suprafața totală cu vii și livezi va trebui să ajungă la cîte 300.000 ha, față de 298.000 ha vii și respectiv 219.300 ha livezi existente în prezent.”

În fața noastră, cu forme de relief variate, cu dealuri însoțite, pomii fructiferi și via de vin constituie din totdeauna o mare avuție.

Condiții deosebit de favorabile pentru dezvoltarea pomiculturii și viticulturii sînt și în raionul Bujoru. Pentru a vedea care sînt realitățile și perspectivele raionului în această privință am adresat zilele trecute cîteva întrebări tov. Botezatu Nistor, președintele sfatului popular raional.

INTREBARE: Ce ne-ați putea spune despre rezultatele obținute de colectivități din raion în valorificarea terenurilor în pantă prin plantări de pomi și vii?

RĂSPUNS: Prin așezarea sa geografică — avînd un relief frîmțat, în bună parte deluros, cu întinse suprafețe în pantă, impropriu culturii cerealelor, raionul nostru dispune de posibilități însemnate pentru dezvoltarea pomiculturii și viticulturii. De lucrul acesta și-au dat seama și membrii gospodăriilor colective care, în ultimii ani, sub conducerea și îndrumarea organelor de partid și de stat, au trecut la valorificarea din plin a acestor suprafețe executînd amenajări antierozionale și plantîndu-le cu vii și pomi. Astfel, începînd din 1959 și pînă în prezent gospodăriile colective au plantat cu vii și pomi o suprafață de peste 1.400 ha. Gospodăria colectivă „Milimon Strbu” din Smulț, bunăoară, a plantat în ultimii ani 122 ha cu vie și 80 ha cu pomi. Suprafețe cuprinse între 60-150 ha au plantat cu vii și pomi și gospodăriile colective din Tudor Vladimirescu, Băleni, Berești și altele. Dăm de subliniat este faptul că gospodăriile colective au înființat plantații de vii și pomi de tip socialist, în masiv, înțind seama de organizarea teritoriului și luînd

măsurile antierozionale necesare. În primăvara aceasta, bunăoară, pe întreaga suprafață plantată cu vii, de 326 ha, s-au executat terase și benzi înierbate, iar la pomii, pe 300 de ha, s-au făcut terase individuale în formă de potcoavă.

INTREBARE: Acestea fiind realitățile, v-am ruga să ne vorbiți ceva și despre perspectivele de dezvoltare ale sectorului vit-pomicol

RĂSPUNS: Raionul nostru dispune în prezent de 23.000 de ha erodate sau supuse eroziunii. Cea mai mare parte din aceste terenuri sînt neproductive. Pentru punerea lor în valoare gospodăriile colective și-au prevăzut în planurile de perspectivă ca în următorii ani să extindă cu mult sectorul vit-pomicol. Astfel, gospodăria colectivă „7 Noiembrie” din Tudor Vladimirescu, care în prezent are numai 67 ha cu vie albită, și-a propus ca pînă în 1965 să ajungă la circa 400 ha. Suprafețe mari cu vii și pomi vor planta în următorii ani și gospodăriile colective din Virlezi, Crăiești, Berești etc. Pe întregul raion, pînă în 1965 se va ajunge la o suprafață de 12.300 ha cu vii și 2.240 ha cu pomi, iar pînă în 1975 la 16.400 ha cu vii și 4.600 ha de livezi.

Trebuie să arăt că paralel cu înființarea noilor plantații de vii și pomi, așa după cum indică și ultimele documente de partid, gospodă-

riile colective vor defrișa viile hibride. În momentul de față avem în raion circa 5.000 ha de vii hibride, în bună parte amplasate pe terenuri propice cerealelor. Anul acesta au și fost defrișate peste 400 ha, urmînd ca pe măsură ce intră pe rod plantațiile noi înființate să se defrișeze și celelalte vii hibride.

În ceea ce privește noile plantări, nu este lipsit de importanță să arăt că în toamna acestui an, pe lângă cele 450 ha care vor fi amenajate și plantația cu vii și livezi, s-a luat măsura să se planteze în curțile individuale ale colectivităților și pe marginea șoselelor un număr de cîte 300.000 de pomi. Aceasta, bineînțeles, în funcție de materialul săditor de care vom dispune.

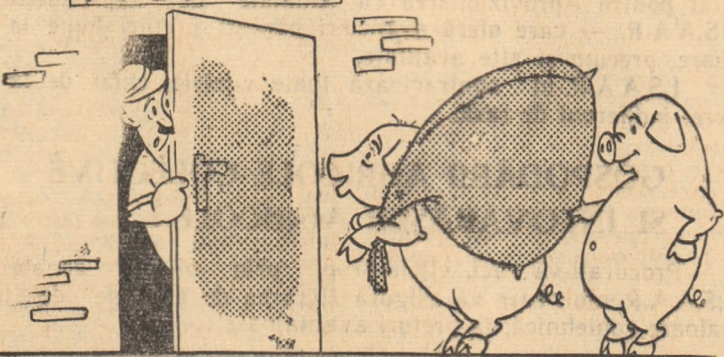
INTREBARE: Pînăcî va veni vorba de materialul săditor, aș putea să vă pun câteva întrebări și despre măsurile luate pe plan local pentru asigurarea acestuia.

RĂSPUNS: În acest scop am organizat la Bălenesti o pepinieră pomicolă și o școală de viță în suprafață de 60 ha, iar la Bujoru o altă pepinieră pomicolă pe 40 ha. De asemenea, la gospodăria de stat „30 Decembrie” și Berești s-au înființat plantații de portocal pe 70 ha, iar la gospodăria colectivă din Smulț o școală de viță, care produce anual circa 300 de mii de vițe. De la pepinierele din raion vom asigura anual 300.000 de pomi și circa 2.000.000 de vițe albită. La acestea se va adăuga materialul săditor care ne va fi repartizat pe plan raional. Un ultim lucru pe care țin să-l precizez este acela că, la înființarea noilor plantații vom căuta să asigurăm un raport cît mai just între speciile de pomi și între soiurile de struguri de vin și cele de masă, așa cum de altfel ne indică Raportul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej prezentat la plenara C.C. al P.M.R. din 30 iunie—1 iulie a.c.

P. VOICULESCU

La G.A.C. „Drum Nou” din comuna Scorțaru Nou, raionul Brăila, li sedă porcelor porumbul neuruit.

MOARA

— Dacă îngrijitorul nostru nu vrea să ne mănă boabele!

Dessn de G. CRĂCIUN

Gospodăria agricolă de stat Focșeni, regiunea București, are în sectorul pomicol și o frumoasă livadă de piersici. În fotografie: lucrătorii din gospodărie, la sortarea și ambalajul pierșicilor.

Ce e nou în viața unui colhoz

La brigada de cimp nr. 1 a colhozului „Kirov” din satul Bessonovka, regiunea Penza, a venit în vizită Alexandr Petrovici Pleșakov, veteran al acestui colhoz, în vârstă de șaptezeci de ani. În jurul lui au făcut numărate roată tinerii colhoznici și mecanizatorii, care au pornit pe drumul muncii după ce au terminat școala.

Bătrânul colhoznice a văzut multe în viața lui. Azi a venit în brigada ca să mai stea de vorbă despre trecut și prezentul Bessonovkai. Vorbește fără să se pripăsească, aplegând cu mîgălit fiecare cuvînt:

— Din Bessonovka de altădată n-a mai rămas nici urmă. Pe-atunci țărani noștri trăiau în case pădăruite. Grânele le aduceau numai pînă la crăciun. Umblau peticiți și în loc de cizme purtau opinci. Așa li se și spunea în Rusia celor de prin părțile Penzei — opincari. Dar la ultima vîrstă am la Bessonovka. Din două case una e nouă, cu temelie de piatră și acoperiș de tablă și fiecare casă e îndestulată cu de toate.

— La noi e ca la oraș, spun colhoznicii, mîndri de satul lor. Într-adevăr așa e. Pe ulița centrală a satului se înalță clădirea Casei de cultură, care ar putea împodobi orice oraș. Alături — clădirea cu mai multe etaje a școlii-internat, apoi cantina, casa de economii, trizeria, atelierul fotografic, librăria. Pe ulițele învecinate se află atelierul de croitorie, cele câteva biblioteci, centrala telefonică cu o sută de numere. Seara ard pretutindeni becurile electrice.

Mergem prin sat împreună cu Vasili Ivanovici Anoișin, deputat în Sovietul Suprem al R.S.F.S.R., președintele colhozului. — În casa asta, ne spune el, se află cantina. Aici se prepară zilnic gustări și micăncăruri foarte bune. Intrăm și noi în cantină. Pe mese — fețe albe ca zăpada și flori. Meniul cuprinde 15 gustări, 9 feluri unu, 10 feluri doi, 4 feluri trei. Cu un sortiment atât de bogat s-ar putea...

tea mindri orice cantină de la oraș! Zilnic iau masa aici peste 400 de oameni. Se dau mese și acasă. La marginea satului se află fabrica de piine, care produce cîteva sortimente.

— Cantina și fabrica de piine, ne spune îngrijitorul de porci Antonina Mîkșeva, au scutit multe colhoznice de treburile bucătăriei. Femeile noastre dau acum mai multă atenție gospodăriei obștești, odihnei, educației copiilor.

Atelierul de croitorie e foarte cîntat de colhoznici. Mesterii de-aici primesc zilnic comenzi de costume, pantaloni, rochii. Oamenii din Bessonovka au îndrăgit sportul. Aici activează 3 echipe de fotbal și 13 de volei, care participă la campionatul raional și regional al sportivilor de la sate. Peste 300 de oameni practică aici atletismul, halterele, boxul, patinajul, skiul. 25 dintre ei sînt sportivi calificați în diferite categorii.

Colhoznicii din artelul agricol „Kirov” se mîndresc și cu spitalul lor. Spitalul e situat în centrul satului, într-o clădire nouă cu etaj. A fost construit și utilat de colhoz cu mijloacele sale proprii.

Pentru lucrările de construcții s-a întocmit un plan de arhitectură unic. Planul a fost întocmit cu ajutorul Institutului de Arhitectură al Ministerului gospodăriei comunale al R.S.F.S.R.

Pe lângă Bessonovka trece o conductă de gaze. Pînă la sfîrșitul septembrie, fiecare casă din colhoz va fi încălzită cu gaze.

În vizita noastră la Bessonovka am poposit și la bibliotecă învîntîmîntului de partid. Responsabila bibliotecii, Ludmila Klepikova, ne-a spus:

— Bibliotecile din sat au în total 35.000 de volume. Ele sînt conduse de regulă de învățători.

Mărturie a avîntului cultural de aici stau și următoarele fapte: Anul acesta locuitorii din Bessonovka sînt abonați la peste 4.000 de...

exemplare de ziare și reviste; în casele colhoznicilor sînt 578 aparate de radio, 168 televizoare și 1.500 difuzoare.

„E seară. Pe ulițele satului s-au aprins luminile. După o zi de muncă, colhoznicii se îndreaptă în pilcuri spre Casa de cultură. La intrare vedem acest afiș:

Teatrul de amatori „S. M. Kirov” din Bessonovka; A. Sofronov „Bucătăreasa” Comedie în trei acte

Teatrul de amatori din Bessonovka a luat ființă acum cîteva ani, din inițiativa organizației de partid. În acest rîstimp, colectivul de artiști amatori și-a cîștigat o largă popularitate. Locuitorii satului au acum artiști lor „preferați”, pe care așteaptă să-i vadă în alte și alte roluri.

Bessonovka noastră va deveni și mai frumoasă, ne spune președintele colhozului, tov. Anoișin. În cursul septembrie colhozul va cheltui pentru lucrările capitale 5,1 milioane ruble, din care 1,2 milioane ruble pentru construcții cu caracter cultural și de descriere a populației, cum și pentru lucrările edilitare.

I. SOKOLOV

Să înceteze agresiunea împotriva Tunisiei

Nerespectarea de către Franța a hotărîrii Consiliului de Securitate care prevede încetarea obligatorie a focului la Bizerta și tragerarea trupelor franceze și tunisiene pe pozițiile anterioare, a făcut ca guvernul tunisian să adreseze o nouă plîngere Consiliului de Securitate.

Plîngerea guvernului tunisian se bazează pe fapte care nu pot fi demitente — fapte care pun în pericol interesele păcii și securității popularelor, săvîrșite în ultimele zile de avioanele militare franceze. Astfel, au avut loc 30 de cazuri de violare a spațiului aerian tunisian, într-unul din cazuri aceste avioane au aruncat bombe pe teritoriul tunisian. De asemenea, cinci avioane militare franceze au zburat deasupra teritoriului provinciei Keif și au aruncat bombe asupra localității Kodiet Melah în regiunea Kalcat Senan, iar alte două au zburat deasupra satului Ain Kerma, unul dintre aceste avioane mitralind o fermă tunisiană.

Faptele petrecute pe pămîntul Tunisiei confirmă o dată mai mult că bazele militare de pe teritorii străine, după cum spunea un ziarist sovietic, sînt ca o torță aprinsă lângă un butoi cu pulbere. Evenimentele de la Bizerta constituie o nouă și puternică ilustrare a rolului funest pe care-l joacă în viața internațională din zilele noastre blocul puterilor imperialiste — N.A.T.O. În cadrul acestui bloc, Franța a fost ajutat efectiv în agresiunea ei împotriva Tunisiei. Tancurile care au strîvit sub senilele lor așchii tunisiene pe străzile Bizertei sînt de fabricație...

americană, iar avioanele care au aruncat asupra localităților tunisiene bombe cu napalm au fost avioane americane de tip „B-29”. Atacurile trupelor franceze au pricinuit popoului tunisian 670 de morți și 1.115 răniți.

Luînd cîvîntul în una din ședințele Consiliului de Securitate în care au continuat discuțiile în legătură cu plîngerea guvernului tunisian împotriva noulor acțiuni agresive ale Franței împotriva Tunisiei, reprezentantul acestei țări, M. Slim, a declarat: „Trebuie să se pună capăt acțiunilor agresive ale Franței împotriva Tunisiei. Poporul tunisian va depune eforturi pentru a-și menține cu orice preț suveranitatea și independența”. În cadrul aceluiași discurs reprezentantul URSS P.D. Morozov a declarat că delegația sovietică se pronunță pentru evacuarea imediată a trupelor franceze de pe teritoriul Tunisiei și acuză Franța de nelămpădirea rezoluției adoptate anterior de Consiliul de Securitate. Delegatul sovietic a criticat cu vehemență proiectul de rezoluție turc și în special punctul 3 al proiectului de rezoluție care cuprinde cererea inacceptabilă ca Tunisia să ducă tratative cu Franța care a săvîrșit un act de agresiune directă împotriva popoului tunisian.

Ținînd seama că rezoluțiile prezentate n-au reunit majoritatea necesară, Consiliul de Securitate n-a luat nici o hotărîre în legătură cu cererea plîngere a guvernului Tunisiei.

În interesul păcii și securității popularelor, agresiunea împotriva Tunisiei trebuie să înceteze definitiv.

Sport

Pe terenurile de sport din comunele raionului Galați

Dacă faci un scurt popas în orice oraș din comunele raionului Galați, nu se poate să nu înfrunți cîte o bază sportivă sau un teren de sport, amenajat prin muncă patriotică de colectivități, de muncitori de la gospodăriile agricole de stat și de la stațiunile de mașini și tractoare, precum și de elevi, de fiii hamicilor muncitori ai ogoarelor. Pentru aceștia sportul a devenit în ultimul timp un prieten foarte drag. Aproape că nu există domiciliu în care să nu se organizeze întreceri la diferite discipline sportive, la care participă cu multă pasiune și interes numeroși concurenți.

Cu prilejul concursului cultural-sportiv, ediția 1961, care se află acum la a doua etapă, s-au înscris peste 9000 de tineri și tinere. Numai la asociația sportivă Victoria-Liești au participat 654 concurenți, iar la asociațiile sportive Viitorul-Șendreni și Recolta-Pechea au participat cîte 597 și respectiv 450 concurenți. La aceste asociații sportive, s-au organizat interesante concursuri de atletism, ciclism, trîntă, fotbal, volei etc.

Pe lângă campionatul raional de fotbal, anul acesta s-au organizat și competiții raionale de handbal, volei, atletism, ciclism, discipline sportive care pînă de curînd erau necunoscute de locuitorii din comunele și satele raionului Galați. La campionatul raional de fotbal au participat 14 echipe, afiliate la federația de specialitate, care au fost împărțite în două serii. În prima serie, locul I a fost ocupat de echipa din comuna Lascăr Catargiu, iar în seria doua, pe primul loc s-a clasat echipa din comuna Sărdaru. La handbal, titlurile de campioane raionale au revenit echipei masculine a colectivității din comuna Independența și formației feminine din comuna Șendreni.

Dezvoltarea activității sportive de masă din raionul Galați este rezultatul muncii intense depuse în ultimul timp de membrii consiliului raional U.C.F.S., care au urmărit să creeze asociații sportive în toate comunele. În prezent, în raionul Galați, sînt 69 asociații sportive sătești,

care și-au întocmit planuri anuale de activitate, calendare sportive proprii, s-au preocupat de dezvoltarea bazei material-sportive.

O frumoasă activitate desfășoară asociația sportivă Recolta-G.A.C. Tudor Vladimirescu, (președinte Tudose Călin), care are 290 membri înscrisi în U.C.F.S. Această asociație sportivă are secții de fotbal, volei, trîntă, șah, gimnastică. Dintre sportivii frunțași pot fi menționați: Eugen Paraschiv, Anton Simion, Dumitru Paraschiv, Eugen Iacob, Cucu Iordache etc. Membrii asociației și-au amenajat un teren de fotbal, două terenuri de volei, pistă de popice. În planul de activitate al asociației sportive din comuna Tudor Vladimirescu este prevăzut să se amenajeze în acest an un mare complex sportiv, care va cuprinde și tege-nuri de baschet, handbal în 7, pistă de atletism etc.

Printre asociațiile sportive frunțașe sătești din raionul Galați se numără și Victoria-G.A.C. Independența, Recolta-G.A.S. Iești, Siretul-Nămoloasa și altele.

Fără îndoială că în activitatea sportivă de masă din comunele și satele raionului Galați se pot obține rezultate și mai bune. Dar pentru aceasta este necesar ca membrii consiliului raional U.C.F.S. să pună un accent mai mare în buna organizare a primelor etape ale competițiilor de masă, la care să fie antrenati tot mai mulți tineri și tinere.

Recent s-a dat startul în prima etapă a marelui concurs de masă „Cupa Agriculturii”, competiție deschisă oamenilor muncii din mediul sătesc. În legătură cu această competiție, care cuprinde cele mai variate și îndrăgite discipline sportive, trebuie să se desfășoare o largă popularizare. Trebuie create comisii de organizare a concursurilor și fiecare comună, care să-și desfășoare activitatea pe baza unui plan bine stabilit. Să se organizeze concursuri cât mai atractive, la care să fie antrenati tot mai mulți săteni. Muncind astfel, desigur că și rezultatele vor fi dintre cele mai bune.

M. LERESCU

Crește lupta de eliberare a poporului portughez

De 30 de ani poporul portughez gem sub dictatura fascistă a lui Salazar. Masele populare crunt exploatate, fără drepturi și libertăți îndură foame, trăiesc în adîncă miserie. Tărănișii duc o viață extrem de grea. Aproximativ 6.000 de mii moșieri stăpînesc o jumătate din suprafața arabilă a țării, pe cîtă vreme tărănișii, care reprezintă 94 la sută din populația rurală nu are decît 10 la sută din suprafața arabilă a țării; 1.130.000 de agricultori nu posedă nici un petec de pămînt. Micii proprietari se ruinează în număr tot mai mare, trezind mereu în rîndul proletariatului agricol. Pentru a-și putea menține regimul dictatorial-fascist, Salazar folosește sprijinul moșierilor, marilor capitaliști și imperialiștilor străini. Cercurile imperialiste din Anglia și S.U.A. împreună cu alți imperialiști, dețin principalele ramuri ale economiei naționale: minele, industria petroliferă, energia electrică etc. Într-un cuvînt străinii dețin majoritatea bogățiilor naționale. Ei găsesc aici o mare piață de aprovizionare cu materii prime, mîna de lucru ieftină și piață de desfacere a mărfurilor din marile state capitaliste la prețuri pe care ei înșiși le dictează stîrducî profituri fabuloase.

În scopurile lor războinice, cercurile imperialiste din S.U.A., Anglia, R. F. Germană, Franța au inclus statul fascist-salazarist în blocul agresiv N.A.T.O. Bazele militare create de americani completează dependența Portugaliei față de imperialiști. Alături de Spania, Grecia și Turcia, Portugalia posedă economia cea mai învîntîmînt în Europa. Pentru a-și menține regimul fascist, Salazar a format o armată de polițai. Întreținerea lor și cheltuielile de înarmare înghit peste 30 la sută din bugetul Portugaliei. Nu e de mirare deci că nivelul de viață al poporului portughez este foarte scăzut. Venitul pe o zi al unui muncitor nu ajunge să acopere costul unui kg de carne de cea mai proastă calitate.

Cu toate că Portugalia este o țară relativ mică, (ea deține o suprafață de 92.000 km.p. și o populație de 8.980.000 locuitori) ea este o putere colonială, care prin cruntă teroare și cu sprijinul imperialiștilor americano-englizi, ține sub control colonii care întrec de peste 20 de ori suprafața ei.

Cu toată exploatarea sîngerasă și reprimarea sălbetească, masele populare își întăresc lupta împotriva dictaturii lui Salazar. În frunte cu Partidul Comunist, poporul portughez a luptat și luptă cu tot mai multă dîrzenie pentru înlăturarea lui Salazar și pentru instaurarea unui regim democratic. Lupta maselor din care se compune, devenind din zile în zile mai puternică. Șaptezeci de ani a durat greva pescarilor din cîteva orașe de pe litoral. Aproape zilnic au avut loc demonstrații ale greviștilor și soților lor, sprijinite de țărani și de către întreaga populație din nordul țării. În urma grevelor care au avut loc 2.000 de muncitori, portuari, 4.500 de pescari, 2.900 de muncitori și funcționari din transportul orașenesc au obținut mărirea salariului. La mișcarea greviștilor s-au încadrat și mineri din principalele mine, pietrării, brutării, muncitorii...

din industria chimică, muncitorii agricoli din provincia Alantejo.

Inteligența studenții, diferite pături ale micii burghezii, își manifestă și ei adîncă nemulțumire față de dictatura lui Salazar. Pînă și în armată, nemulțumirile devin tot mai frecvente. La Oporto, al doilea oraș ca mărime din țară, 2 batalioane s-au răscoalit în orașul Braga, după o încercare de răscoală nereușită, soldații și ofițerii s-au retras în munți, unde acționează mai multe detașamente de partizani.

În ciuda terorii, lupta împotriva lui Salazar crește. În fruntea acestei lupte s-au scîntat și se situează comunistii. Partidul Comunist Portughez, care nu de mult a împlinit 40 de ani de existență eroică, a condus fără încetare lupta poporului. Tocmai de aceea, teroarea salazaristă este îndreptată în mod deosebit împotriva comunistilor. Numărul lor comunisti au fost prinși, torturați și...

unii chiar asasinați. Mii de comuniști zac de mulți ani în închisori fără a ceda în fața torturilor. Cu toată prigoana, Partidul Comunist își continuă lupta. El editează ilegal ziarul „Avantă” (Înainte) organ central al partidului, revista politică și teoretică „U-Militante” (Activistul) și diferite ziare ale organizațiilor regionale. De asemenea, tipărește diferite broșuri și multe manifeste, pe care comunistii și alți oameni cinstiți le difuzează în rîndul maselor, cu pericolul vieții lor.

Partidul Comunist cheamă masele la lupta unită împotriva tiraniei fasciste a lui Salazar, pentru instaurarea unei regim al libertăților democratice în Portugalia. Împotriva lui Salazar ale cărui poziții slăbesc neîncetat, Partidul Comunist caută să închege un front larg care să cuprindă pe toți nemulțumii care doresc eliberarea de sub tirania fascistă.

Laptele și carnea pot fi produse mult mai ieftin

(Urmare din pag. 3-a)

scosul apei se face cu motocompresorul. Consumul de combustibil necesar funcționării acestuia plus salariul tractoristului respectiv se ridică lunar la aproape 4.000 de lei. Aceste cheltuieli influențează în mod direct la scumpirea lapteiului. Cu suma cheltuită timp de 2 luni pentru scosul apei s-ar putea cumpăra o pompă submersibilă. Pe de altă parte gospodăria a executat forajul și a asigurat unele piese și materiale pentru construirea unui castel de apă. Lipsesc însă fondurile necesare continuării lucrării. O vină pentru această situație o poartă și Trusul regional Gostat Oltenia care n-a sprijinit gospodăria cu fondurile trebuincioase pentru construirea castelului de apă. Se impune ca mîncarea acum organelor Trusului Gostat să prevadă în planul pe 1962 sumele necesare ridicării acestui obiectiv atât de important pentru dezvoltarea sectorului zootehnic.

Unde duce nerespectarea repausului mamar și sterilitatea vacilor

(Urmare din pag. 1)

Din lipsa unei evidențe precise a montorilor și fătărilor unei vaci sînt înfăcșate nereglementar cu numai cîteva zile înainte de fătare. Vacile Duduca și Lola, de exemplu, au fost înfăcșate cu numai 8 și respectiv 15 zile înainte de a fîta. Ca urmare aceste animale au născut viței debili fiind totodată o producție scăzută de lapte. Astfel vaca Duduca, a dat în primele luni după fătare cîte 6 litri lapte pe zi față de 12-14 litri cît a produs anul trecut după fătare cînd i s-a asigurat un repaus mamar de 60 de zile.

Necesitățile precise datea montorilor nu pot aplica în jurarea animalelor diferentiat, în funcție de starea fiziologică a acestora și nu le pot pregăti pentru fătare. Datorită acestui fapt vacile comună din rezervele organizațiilor slăbesc și dau produse mici de lapte. Viței născuți din astfel de vaci sînt plăpînde, se îmbolnăvesc ușor și nu pot ajunge animale adulte productive. Toate acestea influențează desigur defavorabil asupra producției de cost al lapteiului și a kg de spor în greutate viu. Dacă mai adăugăm apoi și cele 12 vaci sterile de pe urma unei...

furajări defectuoase ne dăm seama mai bine de ce laptele este scump la această gospodărie.

Recenta plenară a C.C. al P.M.R. a arătat că problema dezvoltării rapide a efectivelor de animale și a creșterii continue a productivității lor, trebuie să stea în centrul atenției tuturor oamenilor muncii din agricultură. Bineînțeles că în realizarea acestor importante obiective unitățile agricole socialiste și în primul rînd gospodăriile de stat nu trebuie să uite nici un moment aspectul economic, realizarea producției animaleiere la prețuri de cost cît mai reduse.

Și G.A.S. Portărești are posibilități să obțină producții de lapte și de carne mai mari, mai ieftine. Pentru aceasta însă este nevoie să fie înlăturată grabnic deficiențele semnalate, iar consiliul gospodăriei să-și îndrepte mai mult atenția planul de producție să poată fi realizat în anul acesta la toți indicii.

Un ritm mai sporit executării arăturilor de vară și însămînțării de plante furajere!

(Urmare din pag. 1)

Gheorghiu se semănaseră pînă la data amintită doar... 2 ha, din cele 80 prevăzute.

Pe de altă parte, rămînera în urmă cu executarea arăturilor și însămînțării de plante de nutreț în mîrișii se datorcește și faptului că în multe comune, ca urmare a unei neechibuzate folosiri a atelajelor și timpului de lucru, nu au fost transportați la arie snopii de grîu iar acolo unde s-a lucrat cu combina nu au fost eliberate la vreme terenurile de paie. Așa stau lucrurile în comunele Dirvari, Bărațuru și altele.

Faptul că în raion există comune care au reușit pînă acum să execute un însemnat volum de arături și însămînțări de culturii furajere ne îndreptățește să afirmăm că în raionul Ploiești sînt posibilități ca ritmul lucrărilor respective să poată fi mult intensificat. Pentru aceasta este nevoie însă ca organele agricole raionale și sfaturile populare comunale să desfășoare o muncă mai intensă de mobilizare a țărănilor muncitori și a mecanizatorilor în aceste acțiuni. S.M.T.-urile care...

O interesantă competiție de călărie dotată cu „Cupa Eliberării”

În partea a doua a lunii august va avea loc pe hipodromul I.C.Z. Slobozia un mare concurs popular de călărie, la care vor participa numeroși sportivi de la gospodăriile agricole de stat și colective, precum și de la herghelile de stat din regiunea București. Această competiție este organizată în cinstea sărbătorii zilei de 23 August, ziua eliberării patriei noastre de sub jugul fascist.

În programul competiției, care este dotată cu „Cupa Eliberării”, sînt cuprinse mai multe probe. De pildă, sportivii de la gospodăriile agricole de stat și colective vor concura la cursele de galop pe distanța de 1200 m., stafeta, probe de îndemni-

nare, precizie, viteză pe distanța de 600 m., probe de viteză galop, pe distanța de 1200 m., cu căruțe cu doi cai, probă de greutate și viteză pe distanța de 5 km., probe de tracțiune cu greutate progresivă, (greutatea inițială fiind de 2000 kg.), iar concurenții de la herghelile de stat vor participa la cursa de galop pe distanța de 1200 m., cursă de garduri pe aceeași distanță, probă de trap, viteză cu caceleacă, pe distanța de 2000 m. probă de trap cu sulki, pe distanța de 2400 m., precum și proba de fond, docare cu un cal și caceleacă cu un cal, pe distanța de 20 kilometri.

Intrecerile din cadrul competiției de călărie „Cupa Eliberării” vor avea loc în zilele de 19 și 20 august.

PE SCURT

● La Videle, s-au desfășurat zilele trecute jocurile feminine de handbal în 11 din cadrul competiției dotată cu „Cupa Recolta”. Trofeul a revenit echipei asociației sportive Spicul-G.A.C. Căzănești, raionul Slobozia, care a întrecut, pe rînd, formațiile Știința-Videle cu 13-0 și Dunărea - Turnu Măgurele cu 5-2.

● Printre asociațiile sportive sătești înființate recent se numără și „Secerîșul” din comuna Drăgușeni, raionul Bujor, care are acum 400 de membri înscrisi în U.C.F.S. În cadrul acestei asociații sportive s-au creat secții de fotbal, volei, atletism, baschet, șah, inot. Membrii asocia-

ției sportive din comuna Drăgușeni și-au amenajat un teren de fotbal și o sală de sport, unde au loc pasionante întreceri.

● Consiliul regional U.C.F.S. București organizează o interesantă competiție de oină dotată cu „Cupa recoltelor bogate”, care se va desfășura în două etape. Prima etapă, faza raională va avea loc între 1 și 13 august, iar etapa finală, faza pe regiune, se va disputa în zilele de 26 și 27 august la Olteni.

● O frumoasă activitate desfășoară membrii asociației sportive Avîntul-Birca, raionul Segarcea, care numără 200 de membri înscrisi în U.C.F.S. și care practică cu mult interes trîntă, atletismul, voleiul. Aici se organizează mai în fiecare săptămîină interesante concursuri, la care sînt antrenati numeroși tineri din comună.

● La campionatul de fotbal pentru copii care s-a desfășurat în raionul Slobozia au participat 10 echipe, majoritatea fiind din mediul sătesc. Primul loc a fost ocupat de echipa de copii fili al colectivității din comuna Căzănești, antrenor Prișcu, care va participa la întrecerile din etapa finală, faza regională.

„Crescători!”

Puteți realiza venituri sporite pentru gospodăria voastră, dacă contractați vitele prin oficiile zonale ale Întreprinderii de Stat pentru Aproximarea cu Animale de Reproducție — I.S.A.A.R. — care oferă avansuri bănești prețuri bune la preluare, precum și alte avantaje.

I.S.A.A.R.-ul contractează toate vitele, chiar de la naștere, indiferent de rasă.

GOSPODĂRII AGRICOLE COLECTIVE ȘI ÎNTOVĂRĂȘIRI AGRICOLE!

Procurați-vă vaci, vitele și oi prin oficiile zonale ale I.S.A.A.R.-ului, care vă asigură livrarea de animale de înaltă valoare zootehnică, la prețuri avantajoase.”

Ce bine se trăiește în cooperativă!

Cooperativa agricolă „Prietenia romîno-coreeană” din satul Sambon, județul Phenon, provincia Phenonul de Sud, cuprinde 680 de familii de țărani și posedă 625 hectare de orezări, 253 ha pămînt arabil, 280 ha livezi și pășuni.

De cînd există satul Sambon, niciodată n-a fost aici belșugul care este acum. Niciodată producția agricolă n-a fost aici atît de mare cum e acum, cînd s-a făcut cooperativă agricolă.

După eliberarea țării, datorită politicii înțelepte duse de Partidul Muncii din Coreea, care a efectuat reforma agrară, țărani săraci, ce alcătuiau 80 la sută din totalul locuitorilor satului, au devenit stăpîni ai pămîntului. Viața lor s-a îmbunătățit an de an. Aceasta s-a înțimplat după cooperativizare. Sub conducerea partidului și a guvernului s-a desăvîrșit construirea uriașului sistem de irigație de la Phenam și în anul 1956 s-au revărsat pe ogoarele satului Sambon apele rîurilor Tedongan și Cencangan.

În sat a poposit belșugul. Anul trecut, de pildă, fiecare familie a primit în mijlociu cîte 52 saci de orez și 707 vîni în numerar. Kim Von En, care a venit în sat

cu brațele goale, după ce înainte de eliberare a îndurât foamea într-un sat de munte, a dus acasă anul trecut 120 saci de orez și 1.880 vîni în numerar. Casa lui e acum îndestulată cu de toate.

Pe vremea stăpînirii imperialiștilor japonezi, bătrînul Toi în Ha minca încă din toamnă țerci nu-mai de două ori pe zi, iar în lunile de iarnă umbra lui zdrănește. Acum a căpătat și el 85 de saci de orez și 1.210 vîni în numerar, cu care și-a cumpărat, printre altele, un aparat de radio și o mașină de cusut.

În sat s-a construit un club cu 800 de locuri, peste 40 de case noi, o baie publică, un dispensar, o școală medie, o grădiniță, și o creșă; aici funcționează mai multe magazine.

— Adesea noi cîntăm „Ce bine se trăiește în cooperativă!” ne-a spus Rivu Bon Ren, din brigada a 12-a. Într-adevăr, e tare bine în cooperativă! E bine, pentru că munca a devenit mai ușoară, căci în ajutorul țărănilor au venit mașinile. E bine, pentru că crește necontenit producția și sporește totodată și veniturile cooperativelor.

Cooperativa agricolă din Sambon are două camioane, Lucrările agricole se efectuează aici cu mașinile și tractoarele. În cooperativă lucrează doi ingineri și opt agronomi. Un mare număr de țărani urmează cursurile agrozootehnice.

S-au produs mult schimbări și în viața de toate zilele a cooperativatorilor. După muncă, oamenii se duc la baie, apoi merg care la cinema-agroscop, care în sinul familiei, ca să asculte radio, să se joace cu copiii sau să citească ziarele.

Am vorbit mai sus de o cooperativă obișnuită. Toți cooperativorii de aici au hotărît să obțină anul acesta cîte 6 tone de orez și 5 tone de porumb la hectar.

Pe oamenii de aici îi așteaptă un viitor mare și frumos!

TEN GIN VON

Din R. P. Bulgaria

Lăcașuri de odihnă pentru țărani cooperatori

În cele mai frumoase localități de munte și de pe litoralul mării, puterea populară a construit numeroase sanatorii și case de odihnă pentru oamenii muncii. Multe case de odihnă au fost construite de cooperativele agricole de muncă. Un foarte mare număr de țărani cooperatori din să-și refacă forțele și să se odihnească în munții pitorești ai Bulgariei și pe litoralul Mării Negre.

Unul din cele mai frumoase sanatorii pentru țărani este cel construit de stat la Velingrad, în Valea Cepin. În acest colț de țară natura este deosebit de darnică. Aici e o climă blîndă de munte, cu mult soare, cu aerul ca cleștarul, îmbibat de mireasma brazilor. Șaptezeci de izvoare minerale dau o apă binecunoscută prin proprietățile ei curative.

În fiecare minut se ridică la suprafața pămîntului opt mii litri de apă din aceasta. Ea este folosită cu succes în sanatorii pentru tratament.

Sanatoriul pentru țărani cooperatori de la Velingrad e un adevărat palat. Aici s-au creat condiții excelente pentru tratament și odihnă. Sanatoriul are băi pentru tratament, un bazin și cabine de electroterapie.

În fiecare serie poposec aici cîte 230 de oameni ai muncii de la sate. Înainte vreme, numai burghezia bulgară își putea petrece timpul la stațiunea balneo-climaterică de la Velingrad. Acum adevăratul ei stăpîn a devenit poporul muncitor, constructor al societății socialiste.

G. FURNADJIEV